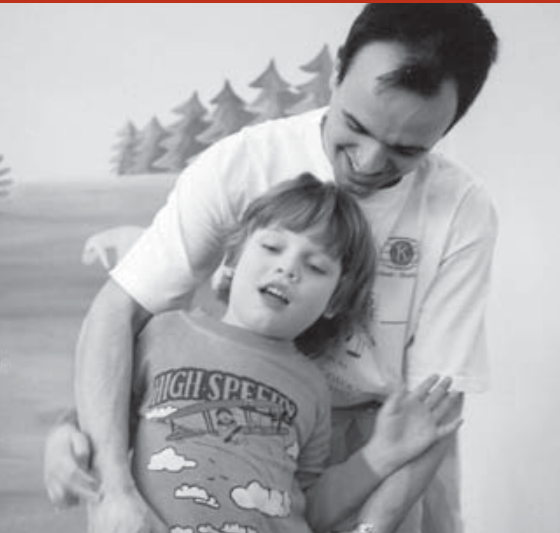




A slovo se stalo skutkem...

15 let

znovuobnovení činnosti
Diecézní charity Brno
(1992 – 2007)



Úvodní slovo

Motto:

„Skutečně, říkám vám: Co jste udělali pro jednoho z těchto mých nejnepatrnějších bratří; pro mne jste udělali.“

(Mt 25,34-36.40)

Když má člen rodiny svátek nebo slaví nějaké výročí, slaví to s ním všichni, kdo do rodiny patří. Často jsou zváni i vzdálení příbuzní a přátelé, aby spolu se všemi členy rodiny prožili slavnostní den a slavili různá jubilea.

Proto bych chtěl oslovit všechny, kteří v Charitě pracují od samého začátku jejího znovuoživení, ty, kteří se podíleli na jejím vzniku, ty, kteří v Charitě pracují krátce, ty, kteří k Charitě jakýmkoliv způsobem patří nebo patřili. Patnáct let v lidských dějinách prakticky nic neznamená. Ale přesto i v jediném dni mohou vzniknout díla a skutky, které mají trvalou platnost a hodnotu věčnosti. Myslím si, že za 15 let, díky obětavosti, štědrosti, odvaze, vzniklo takové dílo, které je veliké jak v očích Božích, tak i lidských, pokud se lidé chtějí dívat správným směrem a nevidí jen své sobectví a své zájmy.

Charitní práce všech, kteří slouží v Diecézní charitě Brno, je začleněna do celých dějin církve a dějin lidstva, a patří k zástupu těch známých, ale i bezejmenných, kteří v Charitě pracovali v uplynulých staletích a tisíciletích.

Chtěl bych dnes připomenout dvě ženy, které vyšly z naší české krve a celý svůj život zaměřily na pomoc bližním. Je to svatá Anežka a svatá Zdislava. Anežka, královská dcera, opouští svůj hrad



Mons. Mgr. Josef Zouhar

a sestupuje mezi chudé, zakládá špitál a celý svůj život zasvěcuje Bohu a bližním. Podobně Zdislava sestupuje za svého hradu, a ochotně se ujímá chudých a potřebných, aby se po této namáhavé službě vracela ke svému manželovi a dětem.

Podobně vy, kteří jste přijali Boží výzvu a naplňujete práci v Charitě přikázání lásky k bližnímu, denně musíte sestupovat z hradů svého sobectví, svých zájmů, svých zálib a vidět ty, kteří jsou v nouzi a potřebují vaši pomoc a službu. A pak se podobně unaveni, vyčerpaní, často zklamaní, vracíte ke svým blízkým. Ale jsem přesvědčen, že v hloubi svého srdce jste schopni zaslechnout Ježíšovo slovo: „Cokoliv jste učinili pro jednoho z těchto nepatrných, pro mne jste udělali.“ Patnáct let trvání Charity v obnovených podmínkách je důkazem, že znovu s láskou a obětavostí každý den berete na sebe tíhu dne a horka. S Anežkou a Zdislavou jsme se s charitním dílem vrátili do dějin o několik staletí. Ale rád se s vámi vrátím i o několik tisíciletí, aby nám všem při tomto

jubileu, které si v tyto dny připomínáme, zaznělo Boží slovo a bylo pro nás výzvou i povzbuzením. Ve Starém zákoně čteme: „Synu, neodpírej živobytí chudákovi a pohledy potřebných nenechávej bez povšimnutí. Hladového nezarmucuj a nedráždíš k hněvu člověka v jeho bídě. Roztrpčené srdce dál nezneklidňuj a neotálej s darem potřebnému. Neodmítej prosby člověka v soužení a neobracej se zády k chudákovi. Neodvracej od něho oči, když žebra a nedávej tak nikomu příležitost, aby tě proklínal. Jestliže tě ve své zahořklosti prokleje, vyslyší jeho prosbu ten, kdo je jeho tvůrcem. Jednej tak, abys byl ve shromáždění oblíben, a před vznešeným skloň hlavu. Nakláněj ucho k slovům ubožáka a odpovídej mu zdvořile a laskavě. Utiskovaného vysvobozuj z rukou utiskovatele a nebud' skleslé mysli, když musíš soudit. Sirotkům buď otcem a jejich matce nahrad' muže. Tak budeš jako syn Nejvyššího, bude tě milovat více než tvá matka.” (Sirachovec 4,1-10)

Za veškerou vaši práci v Charitě, za vaši obětavost a štědrost patří všem upřímně Pán Bůh zaplať.

Ze srdce žehná

Mons. Mgr. Josef Zouhar
prezident Diecézní charity Brno

Kořeny Charity

Vincenc z Pauly (či Vincent de Paul, a ještě správněji Vincent Depaul) žil v letech 1581-1660. Původem byl z francouzského venkova a zemřel v Paříži. Stal se zakladatelem kongregace vincentinů neboli lazaristů, a Dcer křesťanské lásky. Je pokládán za skutečného **zakladatele organizované a moderní charity**.

Narodil se v gaskoňské selské rodině v Ranquinu (nyní zvaném Saint-Vincent-de-Paul, Landes). Vzdělání mu poskytli františkáni, potom studoval na univerzitě v Toulouse.

V devatenácti letech byl vysvěcen na kněze. Pod vlivem pozdějšího kardinála Pierra de Bérulle a na základě poznatků ze služby v chudých farnostech se rozhodl zasvětit celý svůj život chudým. Organizoval ty, kteří se zabývali dobročinnou prací, a r. 1625 založil v Paříži kongregaci kněží, kteří se měli věnovat misijní práci.

Společnosti vytvořené sv. Vincentem de Paul byly odpovědí na zjevné potřeby doby. Nebylo trpícího, kterého



by sv. Vincenc nevyhledal, aby mu neposkytl pomoc a útěchu. Pečoval o své chudé po stránce materiální i duchovní a ke každému činu přistupoval s pokorou a vírou. Jeho cílevědomá dobrota a šlechetnost vzbuzovala stejné city i v ostatních a získal si mnohé pomocníky a žáky. Ve všem, co podnikal, se snažil brát ohled na city ostatních, s úctou a láskou, bez povýšenosti či blahosklonnosti. Vincenc z Pauly zemřel téměř osmdesátiletý. Roku 1737 Lev XIII. ho jmenoval patronem všech charitativních společností (včetně laického bratrstva - Společnost sv. Vincence de Paul). V den svátku sv. Vincence z Pauly, který připadne na 27. září dle liturgického kalendáře, pořádá Diecézní charita Brno každoročně DEN CHARITY. Právě v tento den se tak rozhodla zcela v kontrastu k charitativním sbírkám obrátit pohled na neziskový sektor a tentokrát „obdarovat“ veřejnost a informovat přítom o své činnosti.

Historie v kostce

Prameny Charity nacházíme již ve středověku. Zejména osobnosti sv. Anežky, sv. Zdislavy, sv. Hedviky, či sv. Alžběty se staly vzorem a inspirací pro charitativní činnost.

Vznik Československa

Charita ve své moderní podobě se však formuje v období 1. republiky. Katolická charita v této době sdružovala dobročinná zařízení církevních organizací: sirotčince, opatrovny, ústavy pro tělesně a mentálně postižené, chudobince, polévkové spolky. V roce 1921 se v Brně sešli zástupci katolických spolků a založili **Ústředí křesťanské charity**. V roce 1929 v brněnské diecézi působí 98 dobrovolných „**Ludmil**“; pracuje v nich 4.121 dobrovolníků. Díky „**Ludmilám**“ je pravidelně podporováno 2.638 chudých (v r. 1938 už 4.843 osob). Postupně se zapojuje dalších 250 farností.

Období nacistické okupace

Doba války znamenala pro Charitu do jisté míry omezení její činnosti, avšak objevily se nové potřeby pomoci, zejména pomoc uprchlíkům a dětem, kterým přišli ve válce o rodiče. Podstatou charitní služby se stala ústavní péče.

Foto Den Charity

V roce 2005 Den Charity ve svátek sv. Vincence proběhl také v historické tramvaji přistavené na brněnském Náměstí Svobody



Nezaměstnaní v Biskupské ulici u bran tehdejšího sídla Charity

Z vlastních prostředků tehdy vydržoval brněnský Svaz Charity tyto **ústavy**:

- Útulek pro mravně ohrožené dívky na Kamenné ulici v Brně, který spravovaly školské sestry.
- Opatrovnu pro děti, současně polévkový ústav a ústav pro ošetřování chudých nemocných v Batelově v péči sester sv. Rafaela z Moravce.
- Polévkový ústav v Novém Domově.

Doba komunismu

Roku 1949 byly zestátněny léčebné a ošetrovací ústavy a činnost ošetrovatelské a zdravotní služby v rodinách přešla pod Československý červený kříž. České katolické charitě zůstaly jen ústavy azylové péče.

Přesto v roce 1951 vzniká sloučením Oblastní úřadovny a Svazu charity v Brně

Diecézní katolická charita Brno

s okruhem působnosti pro Brněnský a Jihlavský kraj. Spravuje několik domovů důchodců a ošetrovatelských ústavů.

V roce 1988 založil pražský arcibiskup František Tomášek **Výbor křesťanské**

pomoci v souvislosti se zemětřesením v Arménii. Komunisté činnost Výboru nepovolili.

Ve svobodné společnosti

Po revoluci v listopadu 1989 byl **odstraněn komunistický vliv z charitních struktur**. Už není třeba skrývat charitativní činnost církve. **Výbor křesťanské pomoci splývá s Charitou** a přijímá úkol napravit její pošramocené jméno s cílem vytvořit opravdovou Katolickou charitu, připravenou pomáhat těm nejpotřebnějším.

1990 -1992

Začátkem roku 1990 se mění na popud biskupa Antonína Lišky vedení ČKCH v Praze a v květnu se poprvé setkávají budoucí diecézní pracovníci Charity (za brněnskou diecézi Mgr. Petr Konzal), kteří mají za úkol napomoci vzniku farních a oblastních charit. Ty mnohde vznikají z Výborů křesťanské pomoci a z aktivistů, kteří posílali balíčky do misí.

Od 2. poloviny r. 1991 působí v brněnské diecézi střediska ošetrovatelské služby v domácnostech, zřízená Českou katolickou charitou v rámci experimentu Ministerstva zdravotnictví; střediska později přecházejí pod správu oblastních charit. V brněnské diecézi prvním střediskům ošetrovatelské služby „prošlapala cestu“ Mgr. Helena Malášková, která se této průkopnické službě věnovala velmi intenzivně (byla první vrchní sestrou brněnské domácí péče - CHOPS).

Diecézní charita Brno je znovuobnovena brněnským biskupem Mons. Vojtěchem Cikrlem v únoru roku 1992 a jako přímý pokračovatel navázala na práci Charity, která působila na území diecéze od roku 1922 až do jejího faktického zrušení roku 1959. První ředitel DCH Brno Pavel Hoder dává základ struktuře dnešní Charity. Veřejnosti se Charita představuje při organizování humanitární akce “SOS Osijek” na pomoc válkou sužované Jugoslávii. V této době se začíná organizovat pomoc černobylským dětem a ozdravné pobyty těchto dětí v naší republice. Od



První plakát DCHB na pomoc válkou sužované Jugoslávii

srpna jsou postupně zřizovány oblastní charity Blansko, Brno, Břeclav, Hodonín, Jihlava a Třebíč jako organizační složky DCH Brno. Hned na podzim tohoto roku na sebe upoutává pozornost OCH Jihlava, když pořádá akci “Pomoc dětem ve válce” a vysílá celkem pět kamionů s humanitární pomocí do Bosny a Chorvatska. V prosinci zahajuje svou činnost Azylový dům pro muže bezdomovce v Třebíči.

| Příběh |

Když se malá Miša narodila, její blízcí byli zpočátku velmi nešťastní a možná i zmatení. Dítě s postižením převrátil život rodiny naruby. Pochopení a podporu však našli ve stacionáři Domovinka v Třebíči. „Jejich rady a informace nám moc pomohly. Díky rané péči má Miša velkou zásobu cvičení na rozvoj motoriky i na rozvoj mentální. Michalčina asistentka Markéta se stala nejen výbornou tetou, ale i mojí kamarádkou. Jsem moc ráda, že ji mám ve svém životě. Děkuji za to, že tu jste pro nás,“ říká Michalčina maminka Lída. (z Oblastní charity Třebíč)

1993

| Příběh |

1. ledna 1993 je zřízena OCH Žďár nad Sázavou a v polovině února OCH Znojmo. Obě oblastní charity začínají již na podzim téhož roku s Charitní ošetrovatelskou a pečovatelskou službou (CHOPS). Od r. 1993 pracuje také Sociálně právní poradna v Blansku, Azylový dům pro muže v Třebíči, Denní centrum pro lidi bez domova v Brně a 15. prosince se otevírá Domov pokojného stáří v Lukách nad Jihlavou. V roce 1993 se k ošetrovatelské službě připojuje i služba pečovatelská a zvyšuje se i možnost vzdělávání. Každoročně je pořádán kurz sv. Zdislavy pro pomocné zdravotní pracovníky, konají se odborné semináře a kurzy, vzniká Vyšší odborná škola sociální CARITAS v Olomouci. V červnu 1993 jsou přijaty nové stanovy České katolické charity, podle kterých je ČKCH sdružením arcidiecézních a diecézních charit. Nejvyšším orgánem ČKCH je Rada složená z ředitelů ACH/DCH. Radě předsedá prezident a výkonným prvkem Rady je generální sekretář.

Pan Václav po mozkové příhodě ve svých čtyřiačtyřiceti letech dostal plný invalidní důchod. I přes veškerou snahu a pravidelné cvičení se mu již nepodařilo vrátit se do zaměstnání. Před sedmi lety byl přijat do Domova pokojného života v Nížkově. „Hned od začátku jsem tam byl velmi spokojený. Aktivizační programy v domově vítám jako příjemné zpestření mého života. Také obyvatelé jsou vstřícní a příjemní, vzájemně se navštěvujeme a povídáme si. Rád se zapojuji i do práce v dílně, kde se navzájem překvapujeme svými výrobky, a zažíváme tak pocit radosti,“ říká Václav. Některé z výrobků putují na různé prodejní výstavy a veletrhy, čímž mohou dělat radost i ostatním lidem. „Velký dík patří pečovatelce Janě, která s námi jezdí na výlety, cvičí a vyrábí různé předměty,“ uzavírá Václav.

(z Oblastní charity Žďár n.Sáz.)



Foto Lenka Judová

Pan Václav bydlí v domě pokojného života v Nížkově již 7 let

1994

| Příběh |

Od ledna 1994 byl pověřen řízením DCH Brno Ing. Oldřich Haičman a v září 1995 byl jmenován ředitelem. Denní zařízení Emanuel v Boskovících se otevřelo pro děti těžce tělesně a zdravotně postižené dne 1. dubna. Od září 1994 provozuje OCH Jihlava v obci Kamenice u Jihlavy Charitní domov pokojného stáří, kde má svůj dispečink také ošetrovatelská a pečovatelská služba. Od roku 1994 se OCH Jihlava angažuje v oblasti protidrogové prevence. Ve stejném roce končí experiment Ministerstva zdravotnictví ČR podporující a testující CHOPS, které přešly z působnosti sekretariátu ČKCH pod jednotlivé oblastní charity. V prosinci otevřela OCH Třebíč centrum prevence drogových závislostí. V tomto roce vzniká také Domov sv. Markéty pro matky s dětmi v tísni v Brně.

„Odmala jsem žila po dětských domovech. Matka se o nás nechtěla starat. V dospělosti jsem si myslela, že teď můžu vše změnit. Vdala jsem se a měla první dceru Idu. Dnes je jí dvanáct. Ale rozvedla jsem se a musela svěřit dceru své matce, protože jsem neměla najednou vůbec nic. Téměř jsem však o ni přišla, protože jsem odjela do zahraničí vydělat nějaké peníze. Mezitím moje matka zažádala o svěření do péče a Idu mi vzali. Máma pak onemocněla. Opatrovnictví o Idu dostala sestra, které však šlo jenom o peníze,“ dělí se o nelehký životní příběh Markéta. V zahraničí si našla přítele a znovu otěhotněla. Nemohla si však dovolit porodit v cizině, tak odjela zpátky do Čech. Mezitím ji přítel opustil. „Janku mi dali do kojeňáku, protože jsem neměla kam jít. Byla tam celých sedm měsíců... Ted' už to však bude dobré, tento domov je pro mě to nejlepší, co mě potkalo,“ říká Markéta o charitním domově pro matky v tísni. Strávila v něm téměř půl roku, pak se jí podařilo získat obecní byt, kde bude moci konečně žít společný život se svými dcerami.
(z Oblastní charity Brno)

Pečovatelky v Břeclavi



Dřevařská dílna rozvíjí dovednosti klientů Stacionáře sv. Damiána ve Znojmě

1995

Od roku 1995 funguje Městský penzion – domov pokojného stáří pro seniory a Centrum pro matku a dítě v Blansku. V dubnu se začala psát historie Stacionáře sv. Damiána pro lidi s mentálním postižením, kombinovanými vadami a rysy autismu ve Znojmě -Hradišti. Jedná se o denní zařízení pro děti a mládež s kombinovaným postižením. V květnu otevřeli v Třebíči domov pro matky s dětmi v tísní. V létě 1995 byly poprvé zorganizovány letní integrační tábory pro lehce i těžce postižené děti, které se od té doby pořádají pravidelně každé léto v několika cyklech. Svou činnost zahájil také Denní stacionář pro romské děti v Jihlavě.

Foto Vojtěch Vlk

| Příběh |

Denně vozí z celého okresu maminky své postižené děti na výuku do znojemské Speciální školy, kde na ně čtyři hodiny čekají. Po dobu, kdy se jejich ratolesti vzdělávají, trávili čas nesmyslným blouděním po městě. Ale to už dávno neplatí. „Charita nám dala k dispozici zasedací místnost. Za to jsme všechny ochotny na oplátku jakkoliv pomoci. Dává nám to pocit, že jsme užitečné a také sebedůvěru, že dokážeme mnohem víc,“ dělí se o svůj osud, který ji svedl dohromady s ostatními, jedna z maminek. Jako skupinka dobrovolnic pomáhaly například při odstraňování falešných značek ze zabaveného oblečení, které pak posloužilo potřebným, skládaly gázu pro ošetrovatelskou službu, navlékaly korálky v Chráněné dílně sv. Kláry, pomáhaly připravovat Dýňovou stezku pro děti či Tříkrálovou sbírku. „Myslíme si, že jsme rozdávaly i dobrou náladu, protože naše salvy smíchu při práci jsou už po budově Charity pověstné...“ směje se paní Kateřina.

(z Oblastní charity Znojmo)



1996

V r. 1996 je zřízena bezplatná nonstop „Linka důvěry“ v Blansku. V dubnu vzniká v Bystřici nad Pernštejnem nízkoprahové centrum prevence drogových závislostí s klubem volného času pro děti a mládež. V září rozhodlo městské zastupitelstvo v Telči, že provozem nově postaveného domu s malometrážními sociálními byty bude pověřena OCH Jihlava. V domě je rovněž zázemí pro dispečink ošetrovatelské a pečovatelské služby, takže jsou zde klientům poskytovány komplexní zdravotní, sociální a další služby.

Nabídka aktivit v centru prevence v Bystřici nad Pernštejnem je alternativou vůči drogám.

| Příběh |

Sestra se jí svěřila, že jí manžel psychicky týrá a zlehčuje její nemoc. Vyhróžuje jí, že jí nechá zavřít do blázince a nikdy neuvidí své děti. „Její muž má mnoho známých, proto se setra bojí, že jí nikdo neuvěří. Svěřila se pouze mně. Nevím však, co mám dělat, jak jí pomoci,“ dělí se o problém paní Hana. Pracovnice charitní linky důvěry ji povzbuzuje a sděluje možnosti, jak sestře poskytnout podporu a ubezpečit ji, že její situace není bezvýchodná.

Za několik dní volá samotná paní, která musí čelit domácímu násilí. Nalézá podporu, ochotu hledat řešení, které je pro ni a její rodinu přijatelné a možné. Charita ji zprostředkuje také služby psychologa, právničky i neustálou možnost znovu využít linku důvěry. „Vědomí, že může kdykoliv zavolat ji dává sílu a pocit, že nezůstává ve svých trápeních sama,“ říká o své sestře Hana. (z Oblastní charity Blansko)

Jednou z typických služeb Charity se stává také šatník



1997

V lednu 1997 je v areálu nemocnice a polikliniky v Dačicích oficiálně otevřena Domovinka, která umožňuje pacientům příjemně strávit dobu čekání na jednotlivá vyšetření. Za několik dní nato v Třebíči potřebným otevírá dveře K-centrum drogových závislostí a v Kněžicích začíná třebíčská Charita provozovat Domov pokojného stáří. Při letních záplavách na severní Moravě a ve východních Čechách organizuje celá DCH okamžitou humanitární pomoc a následně brigádníky a místní šetření pro poskytování následné pomoci. V roce 1997 vítá své první klienty také Denní stacionář sv. Damiána a Domov pro matku a dítě ve Znojmě-Hradišti, pracovat začíná i Poradna pro děti a mládež ve Žďáře nad Sázavou. 1. prosince je uvedena do provozu prodejna Zdravotnických potřeb u sv. Jakuba v Brně, kterou získala DCH Brno v rámci privatizace Lékárenské služby města Brna. Charita je přizvána k supervizi voleb v Bosně a Hercegovině. Ředitel Adámek (OCH Znojmo) dohlíží na regulérnost v roce 1997 a 1998.



| Úryvek z rozhovoru |

Před listopadem 1989 pracoval Evžen Adámek jako automechanik v brněnském Zetoru. Záhy pro revoluci však uspěl ve výběrovém řízení na post ředitele zcela nově založené Oblastní charity Znojmo, kterou vede dodnes. Na své začátky vzpomíná s úsměvem.

Jaké to bylo, když jste stal na prahu něčeho tak nového?

Neměl jsem žádnou kancelář, žádné zkušenosti, dokonce i telefonovat jsem musel chodit do budky. Měl jsem ale v srdci plány a touhu dělat něco smysluplného.

První velkou akcí, kterou jsem zorganizoval byly ozdravné pobyty pro děti z Běloruska. Tam jsem získal hodně zkušeností. Vzpomínám na to rád. Byla to doba velkého nadšení a nezištné vůle pomáhat.

Co pro Vás Charita znamená?
Charita je vlastně mým největším úspěchem, protože pro mě představuje práci prostupující celým mým životem. Moje žena rovněž pracuje v Charitě a je mi velkou oporou. Přesto, že se staráme o naše čtyři děti a máme opravdu málo volného času, shledávám se s jejím velkým pochopením. Změny opravdu nelituji. Práce pro druhé lidi mě naplňuje, našel jsem v ní životní poslání.

Děti z Běloruska na ozdravném pobytu ve Znojmě v roce 1993 dostaly od znojemské firmy Dapo dva páry obuvi



Tanec na vozíčku není ničím výjimečným v Domovince pro seniory a zdravotně postižené v Třebíči



Foto Vojtěch Vlk

1998

Během roku 1997 OCH Břeclav vypracovává projekt na Centrum prevence, poradenství a Kontaktní centrum pro drogově závislé v Břeclavi. Ještě před tím, v lednu, vznikly Chráněné dílny ve Znojmě, které se staly známými mimo jiné ruční výrobou dekorativních svíček a košíkářským zbožím. Znojemská Charita při zavádění výrobních postupů využívá spolupráce s Institutem Tordale v Belgii, která byla završena oboustrannými smlouvami. Dne 8. dubna 1998 zahajuje činnost Poradenské centrum a Centrum pro Romy v Jihlavě. OCH Třebíč otevírá v září Stacionář pro duševně nemocné (psychotiky) a pak v říjnu Domovinku v Třebíči-Borovině. Studentský klub Vrakbar, který provozuje OCH Jihlava jako centrum primární protidrogové prevence, je znovu otevřen po generální úpravě interiéru.

| Příběh |

„Pamatuji si přesně den, kdy jsem poprvé vstoupila do romského centra. Úplně jsem nevěděla, co si od dobrovolnictví slibuji, co se bude ode mě očekávat a zda vydržím,“ popisuje své první pocity v Charitě Adéla. A vydržela! Dobrovolníci bude již rok a musím říct, že když si uplynulý rok v hlavě promítnu, mám víc než dobrý pocit. V R-centru zažila dětský pláč, smích, křik, zpěv, usměvavé, ale občas i zamračené tvářičky. A každá ta tvářička jí určitým způsobem přirostla k srdci. „Doufám, že alespoň kousek ze mě zůstane v jejich srdíčkách a vzpomenu si na to, co jsem jim řekla nebo se je snažila naučit. Vždycky budu velice ráda vzpomínat na chvíle strávené v centru a společné zážitky, které mi určitě obohatily život,“ říká Marie. „Velice si vážím pracovníků R-centra, kteří byli vždy ochotni mi pomoci a poradit, a které mám moc ráda,“ uzavírá. (z Oblastní charity Jihlava)

1999

Začátkem roku 1999 je uveden do provozu Dům léčby bolesti s hospicem v Rajhradě u Brna, který byl přestavován od roku 1995 z objektu bývalých kasáren (zařízení se nachází v areálu kláštera sester těšitelek Božského Srdce Ježíšova). Od počátku roku je také zřízena "Zlatá zastávka" v Adamově - nízkoprahové preventivní centrum pro mládež. Během dubna a května roku se jednotlivé oblastní charity zapojují do rozsáhlé humanitární aktivity na pomoc uprchlíkům z Kosova. V červenci je otevřen Domov pokojného stáří v obci Nížkov (OCH Žďár nad Sázavou) a také zahájilo činnost Sociální poradenství ve Znojmě. V září se otevírá Stacionář pro mentálně a kombinovaně postižené v Třebíči. V listopadu schvaluje Česká biskupská konference nové stanovy České katolické charity (ČKCH se mj. mění ve Sdružení ČKCH), Domovy řeholnic se stávají samostatným právním subjektem. Rok 1999 byl vyhlášen rokem seniorů, a tak jednotlivé oblastní charity pořádají řadu akcí pro tuto věkovou skupinu.



| Příběh |

Josef neměl rodinu a celý jeho svět představovala malá vesnička, kde prožil většinu svého života. Byl však vážně nemocný a jeho zdravotní stav se natolik zhoršoval, že starosta obce požádal o pomoc hospic. Během několika dnů si zde Josef získal většinu sestřiček i dobrovolníků. Měl rád společnost, a tak sedával na podestě před velkým oknem, pokuřoval své oblíbené cigarety, pozoroval dění kolem a vždy měl po ruce veselý příběh. Jeho nemoc ho však čím dál tím častěji upoutávala na lůžko. I tehdy býval obklopen dobrovolníky, kteří si s ním povídali, doprovázeli ho do parku, předčítali mu z jeho oblíbeného Malého prince nebo jen tak sdíleli ticho u jeho postele. Josef přesto jednoho dne pocítil, že mu již docházejí síly, a projevil přání ještě jednou se podívat domů. Po konzultaci s lékaři jsme tedy společně vyrazili do jeho rodné vesnice. Naposledy se tu mohl setkat s lidmi, jež mu byli blízcí. Nedlouho po této návštěvě zemřel. Do poslední chvíle nám však dával najevo svou radost z toho, že jsme s ním. „Ani my na Josefa, podobně jako na všechny naše pacienty, nikdy nezapomeneme, protože je již navždy zapsán do našich srdcí,“ podělila se o své pocity jedna z pracovnic hospice.
(z Oblastní charity Rajhrad)

Dobrovolníci v hospici se stávají často velkou oporou v životě člověka, který trpí nevléčitelnou nemocí

2000

Do Jubilejního roku 2000 vstupuje OCH Blansko s dvěma novými projekty: zahajuje provoz denního zařízení pro psychicky nemocné "Pěkná modrá" v Blansku a modelového bydlení pro dospělé klienty zařízení Betany v Boskovicih. OCH Břeclav zahajuje rok otevřením sociální služby potřebným. Po rekonstrukci může od konce ledna naplno opět sloužit třebíčské K-centrum. V únoru jsou slavnostně otevřeny nové prostory střediska a dispečinku Charitní ošetrovatelské a pečovatelské služby v Blansku. V dubnu se podařilo uskutečnit další plán třebíčské Charity - vzniká Romské centrum. V srpnu se v Brně otevírá Domov pokojného stáří na Kamenné ulici. V říjnu probíhá v Brně a okolí charitní sbírka "Brněnská cihla", jejíž výtěžek bude použit na vybudování chráněného bydlení pro lidi s mentálním postižením a autismem. V témže měsíci otevírá OCH Znojmo Chráněné dílny sv. Kláry pro osoby s psychickým onemocněním.



| Příběh |

„Bydleli jsme se ženou na Slovensku. Byl jsem ve výkonu trestu a když jsem se vrátil, náš dům už jednoduše nestál. A tak jsme šli do Čech, co jsme měli dělat?“ svěřuje se jeden z návštěvníků denního centra pro lidi bez domova pan Daniel. Jeho manželka Drahomíra zatím pokorně sedí po jeho boku a ohřívá si ruce nad talířem teplé polívky. U vedlejších stolků popíjí kávu několik dalších mužů. Na první pohled jim nic nechybí, jen v očích mají podivný smutek. „Na rozdíl od městského azylového domu, nechceme po našich klientech za každou cenu, aby se prokázali doklady, měli alespoň nějaký příjem a mohli za služby zaplatit. Proto nás vyhledávají lidé, kteří jsou opravdu na okraji společnosti a nemají téměř žádné možnosti pro zlepšení svých životních poměrů. Vyplňujeme s nimi stručný dotazník, abychom se o nich dozvěděli základní informace. O jejich osudu se jim neříká lehce, a proto je nenutíme. Postupně si získáváme jejich důvěru a snažíme se je motivovat, aby svoji nelehkou situaci chtěli a měli sílu změnit,“ vysvětluje vedoucí centra Jana Trávníková.
(z Oblastní charity Hodonín)

První obyvatelé Chráněného bydlení sv. Michaela v Brně

2001

Počátek roku 2001, který byl OSN vyhlášen Mezinárodním rokem dobrovolníků, probíhá ve znamení Tříkrálové sbírky, poprvé pořádané na území celé republiky. Její výtěžek je použit na pomoc rodinám a lidem v nouzi u nás i v zahraničí. Sběrka se setkala s nebyvalým ohlasem, jak mezi charitními pracovníky a dobrovolníky, tak u veřejnosti, která štědrě přispěla na uvedený účel. V brněnské diecézi je evidováno 115 farních charit. V tomto roce vzniká s podporou programu Phare a Nadace rozvoje občanské společnosti Síť charitních dobrovolnických center. Oblastní charita Žďár n.S. se rozrůstá o Klub pro lidi s psychickým onemocněním, který později nese název Klub v 9 – klub na podporu duševního zdraví. Poradna pro děti a mládež rovněž doplňuje služby žďárské charity. Domov pro seniory a zdravotně postižené s CHOPS v Hrotovicích od srpna tohoto roku poskytuje komplexní služby obyvatelům domova i klientům



v obci. Chráněná dílna sv. Kláry pro lidi s psychickým onemocněním vzniká ve Znojmě.

| Příběh |

Vesnice Němčičky, kde žijí školačky Anička, Helenka a Michaela, je jedno z mnoha malebných míst na Břeclavsku. Jsou to holky, kterých byste si vlastně na ulici ani nevšimli. Také tady jako snad všude jinde začátkem roku probíhá Tříkrálová sbírka. Na této se každoročně podílí paní Marie. Na první pohled tedy docela obyčejné místo a obyčejní lidé. V lednu před dvěma lety se však přesto stalo centrem pozornosti mnohých médií i veřejnosti. Malé „královny“ Tříkrálové sbírky totiž zde při svém koledování našly v jednom z domů starší paní v bezvědomí ležící na podlaze chodby. Upozornily svou vedoucí skupinky, duchaplně poskytly první pomoc a přivolaly záchrannou službu. Podle lékaře přišli koledníci pro koledu “za pět minut dvanáct” a zachránili paní život. „Mělo by být úplně přirozené podávat pomocnou ruku druhým, ale bohužel není. Přesto jsem i díky Tříkrálové sbírce poznala ty, kteří se o to alespoň snaží a jsem nesmírně šťastná, že jsou mezi nimi i malé děti“, sděluje Marie, „pro Charitu a lidi, kteří v ní pracují nebo dobrovolně slouží, je každodenní záležitostí pomáhat potřebným.“ (z Oblastní charity Břeclav)

Foto **Josef Gajdoš**

Mons. **Vojtěch Cikrle** oceňuje statečnost malých koledníků – záchránkyň z Němčiček

2002

Druhý ročník Tříkrálové sbírky přinesl v brněnské diecézi 6,7 milionů korun a zajistil tak podporu téměř šedesáti projektům. Oblastní charita Hodonín zřídila dvě nová zařízení pro seniory – Domov pokojného stáří v Ratiškovících a v Bučovicích. V rajhradském hospici se na začátku roku podařilo dokončit výstavbu jídelny. Charita se zapojuje do odstraňování následků ničivých srpnových povodní na jižní Moravě (Blanensko, Znojemsko) a v Čechách (pomoc litoměřické diecézi), ke kterému se připojilo kolem dvou set dobrovolníků. Pokračuje rozšiřování charitní ošetrovatelské a pečovatelské služby do nových oblastí. S podporou NROS vzniká na brněnské ulici Gorkého Chráněné bydlení sv. Michaela pro lidi s autismem a mentálním postižením, konečná kapacita budovy je čtyřadvacet klientů. OCH Hodonín zahajuje provoz sociálně právní poradny v Bučovicích a Domova pro matky v tísni v Hodoníně. Charity brněnské diecéze mají jeden z největších výstavních a prodejních stánků na brněnském výstavišti v rámci veletrhu REHA-PROTEX - Pro váš úsměv. Startuje projekt integrace cizinců s dlouhodobým pobytem a Síť charitních dobrovolnických center se rozrůstá do všech oblastních charit. Ve Znojmě vzniká projekt Osobní asistence pro lidi s postižením.

| Úryvek z rozhovoru |

Paní Věra Klíčová z Oblastní charity Blansko získala cenu Pečovatelky

roku za rok 2002, kterou tradičně uděluje Asociace pečovatelek ČR. Jak dlouho děláte již svoji práci? Co Vás k ní vedlo?

V Charitě Blansko pracuji od jejího počátku jako pečovatelka. V domácím prostředí jsem se starala o tělesně postiženou švagrovou. Tuto službu, kterou cítím jako poslání, jsem chtěla rozdávat i druhým. A to se mi splnilo právě vznikem střediska Charitní ošetrovatelské a pečovatelské služby. Vystihovalo to vlastně moji potřebu.

Co Vám tato práce dává nebo naopak bere?

Určitě je to velká osobní zkušenost i moudrost, kterou tímto povoláním získávám. Starající se o štěstí druhých nacházím i vlastní. Necítím se osamocena a vím, že jsem stále potřebná pro druhé.

Ovlivnilo ocenění Váš život a Vaši práci?

Přineslo to nejen velké potěšení pro mě a moje blízké, ale také radost a povzbuzení do další práce.

Diecézní charita Brno každoročně nabízí v rámci výstavy Pro Váš úsměv na brněnském výstavišti největší prodejní expozici





Lidé bez domova v Hodoníně mohou využít služby denního centra a šatniku

2003

Od ledna funguje v Břeclavi sociálně právní poradna pro migranty. DCH Brno získává od Ministerstva vnitra akreditaci pro programy dobrovolnické služby. Charitní ošetrovatelská a pečovatelská služba se rozšiřuje do oblasti Brno -venkov. V Hodoníně vzniká Denní centrum pro bezdomovce a v Blansku noclehárna pro muže bez přístřeší. Pokračuje psychosociální pomoc lidem postiženým povodněmi. Charita se stává součástí Panelu NNO Jihomoravského kraje pro krizovou intervenci. V květnu se ve vybraných zařízeních konají informační setkání k tématu Evropské unie. Byl dobudován Domov sv. Agáty pro matky s dětmi v nouzi v Břeclavi-Poštovně.

| Úryvek z rozhovoru |

V roce 2003 vyslala Diecézní charita Brno na pětítýdenní misi do jeho rodné země MUDr. Assad Zharfbina, který žije a pracuje v Brně již více než dvacet let. A jak to prožíval?

V čem je mentalita obyvatel Afghánistánu odlišná?

*Lidé jsou tam asi barevnější. Je tam také velká negramotnost, až 80%. Je jim pak něco podsouváno a oni nejsou schopni se sami rozhodovat. Jsme mnohem temperamentnější. Stačí opravdu malá jiskra a už lítají talíře a nakonec i zbraně. Ale není to jenom kvůli tomu. Rodiny, které ztratily několik členů, nemají kde bydlet, nemají co jíst... Nevím, jak by se lidé zachovali tady. Podívejte se, jenom týden prší a přijdou povodně. Země je úplně vzhůru nohama. Tam se však válčilo nepřetržitě 25 let. Málodko ze Středoevropanů si to dokáže představit. **Jakým způsobem jste pomáhal?***

Působil jsem v okresním městě Imam Saheb na severu země blízko hranice s Tádžikistánem. Tam jsem vyrůstal a chodil do školy. Mám tam známé, příbuzné a přátele. Vytvořil jsem tam malou ordinaci a výdejnu léků. Působil jsem také v terénu, ať už sám nebo v rámci nějaké místní polikliniky nebo lékárny. Jsem internista a specializuji se na choroby ledvin, ale dělal jsem, co bylo zkrátka potřeba. Za dobu pobytu na misi jsem ošetřil téměř tři tisíce nemocných.

2004

Domovy pokojného stáří rozšířily své bohaté řady o DPS sv. Anežky v Nové Říši na Jihlavsku. V tomto roce vniklo také středisko pečovatelské služby v Bystřici nad Pernštejnem a pobočka CHOPS pro oblast Brno-venkov v Tišnově. Lidé s postižením se mohou těšit na rozšíření o Denní stacionář pro lidi s mentálním postižením a kombinovanými vadami ve Velkém Meziříčí. Dále bylo obohaceno Denní centrum pro lidi bez domova v Hodoníně o noclehárnu pro muže i ženy. Podobně se tak stalo v případě Denního centra v Brně v rámci rozšíření o Azylové krátkodobé ubytování. Oblastní charita Břeclav se rozrostla o provoz městského azylového zařízení pro lidi bez domova. Romské centrum v Jihlavě zahájilo činnost klubu Sluníčko určeného pro děti v předškolního věku. Díky podpoře z programu EU Phare se podařilo otevřít jedinečný projekt Internetového klubu Prokopa Divíše pro seniory ve Znojmě. Diecézní charita se podílí také na krizové pomoci, stává se partnerem Integrovaného záchranného systému Jihomoravského kraje a Kraje Vysočina. Zasahuje například při výbuchu plynu v obytném domě v Tržní ulici.

| Příběh |

V kanceláři na pracovníky Charity často čekají hromady dokumentů, jenž nestačí radit do šanonů. Jedním z nich je kopie lékařské zprávy, která lakonicky popisuje onemocnění rakovinou lymfatických uzlin. Je to jen papír, za ním se však skrývá



Takto vypadá štěstí v denním stacionáři NESA pro lidi s mentálním postižením a kombinovanými vadami ve Valašském Meziříčí OCH Žďár nad Sázavou

lidská bytost a její rodina. Vyléčení není možné, přesto existuje lék, který tento stav alespoň ulehčuje a zmiřňuje. Je však příliš drahý, aby si ho mladá žena se svým manželem mohli dovolit. Navíc je k dostání pouze v zahraničí. Náhle nás z papírování vytrhne zvonění telefonu. Ze sluchátka zní smutný hlas, který známe díky řádkům z lékařské zprávy: „Manželka včera zemřela. Chtěl bych vám jen říci, že díky lékům, které jsme z finančního příspěvku Charity mohli zakoupit, nebyly ty poslední chvíle pro ni tak bolestivé. Děkuji.“ Ještě jí nebylo ani 25 let. Soucit a bolest ale i vědomí, že jsme byli s někým, kdo nás potřeboval, až dokonce, nás provází po celý zbytek dne...po všechny dny, které věnujeme našemu povolání. (z Diecézní charity Brno)

2005

V lednu uplynulého roku byl zahájen provoz v Domova pokojného stáří v Kostelci u Jihlavy. Raná péče vznikla v Třebíči s cílem zlepšit kvalitu života dítěte ohroženého ve zdravém vývoji. Diecézní charita Brno díky podpoře ze strany holandské nadační asociace Coraid rozšířila svou působnost v zahraničí. Podporuje projekty v Kosovu se zaměřením na prevenci vzniku dětské kriminality a dětských gangů. V Rumunsku podporuje chudé oblasti, zejména Banátu. Nadále se rozvíjí pomoc Ukrajině prostřednictvím OCH Znojmo a Třebíč. Projekt Magdala, který je součástí sítě SČKCH v ČR, zabývající se pomocí obětem domácího násilí a obchodování s lidmi i obětem nucené prostituce, se rozšířil o centrum v Blansku. Dále Charita rozšířila své aktivity o přípravu diecézního projektu Celsuz – Centrum pro lidi sociálně znevýhodněné. Jeho cílem je pomoci

Charita doručila kamna na pomoc rodinám v horských oblastech rumunského Banátu



osobám ohroženým sociálním vyloučením opět se zapojit do společnosti a zejména na trh práce. Zájemci mohou v rámci centra využít služby těchto středisek: Informační centrum, Multikulturní centrum, Sociálně právní poradna, Centrum vzdělávání. Mateřské centrum Kopretina v Radešínské Svatce působí pod Oblastní charitu Žďár nad Sázavou. K-centrum Třebíč rozšířilo své aktivity o probační program Most pro mladistvé. Charita svou působnost rozšířila o krizová dobrovolnická centra, která mají za cíl odborně připravit a koordinovat dobrovolnické týmy v jednotlivých oblastních charitách, které doplní profesionální týmy určené například pro zásahy při povodních. „Pracovní rehabilitace“ v Blansku od tohoto roku napomáhá obnovit pracovní návyky, a tím zlepšit vztahy s okolím.

Aktivizační program v Domově pokojného stáří v Kostelci OCH Jihlava



Děti v pobytovém středisku pro čekatele na azyl a migranty v Zastávce vděčně vítají aktivity, které pro ně organizuje Oddělení migrace DCHB



Foto Jiří Kopáč
Poradna pro cizince

| Příběh |

Mai a její mladší sestra k nám přišly ze Senegalů. Jen těžko si dovedeme představit důvody, jež vyhánějí lidi přes půl světa, nutí je opustit zázemí, blízké, přátele, rodiny. Cestují v přepravních částech kamiónů, v nákladních vlacích, pěšky, za vidinou lepšího života nejen pro sebe, ale zejména pro své děti. A po několikaměsíční cestě na ně čeká buď práce za nedůstojných podmínek a za téměř nulovou mzdu, nebo zadržení cizineckou policií. „S Mai jsem se setkal v jednom detenčním zařízení; lámanou angličtinou jsme spolu začali komunikovat. Její sestra žádá o azyl, ale bratr doma je vážně nemocný, proto se Mai chtěla za ním vrátit. Žádala proto o pomoc. Potřebovala doklady,“ vysvětluje pracovník charitního oddělení pro cizince v nouzi. Cestovní pas je však věc, o kterou uprchlíci přicházejí záhy po prvním setkání s převaděčem. Po

několika složitých telefonátech s bratrem v Africe se však podařilo během dvou dnů získat vše, co bylo potřeba. Zbytek byl na policii – a ta odvedla kus dobré práce, protože Mai se s námi už po třech týdnech mohla rozloučit a vrátit se domů za svým bratrem. (z Diecézní charity Brno – Pobytového střediska pro migranty Zastávka)



Domov pokojného stáří v Janštejně otevřel své brány potřebným



Dobrovolnická mise v Zimbabwe umožnila odstartovat projekt na podporu školní docházky a péče o předškolní děti



Foto Vojtěch Vlček

2006

V tomto roce zahájil činnost Domov pokojného stáří v Janštejně, který rozšířil služby Oblastní charity Jihlava. Dále byl otevřen Domov pokojného stáří ve Ždánicích hodonínské charity. Klub Zámek v Třebíči - centrum prevence se rozrostl o druhý nízkoprahový klub BARÁK. Znojemská charita obohatila svou pomoc o Sociální rehabilitaci - Ateliér Samuel a Poradnu pro osoby se zdravotním postižením. Diecézní aktivity silně ovlivnily humanitární mise a rozvojovou pomoc. Byl podpořen projekt „Děti ulice“, realizovaný místní charitou v Gjilane, Kosovu. Na podporu dětí byl zaměřen i další projekt, tentokrát v Zimbabwe. Charita podporuje místní organizaci Simbabene, která se stará o chudé děti, většinou sirotky a polosirotky. V rámci služeb pro cizince v nouzi Diecézní charita Brno personálně zajišťuje činnost hudební zkušebny

a dílny rukodělných prací v Pobytovém středisku pro žadatele o azyl a migranty Zastávka. Tento rok se nesl také v duchu rozvoje projektu Celsuz – Centrum pro lidi sociálně znevýhodněné, které se rozšířilo o Centrum zaměstnanosti a Aktivizační centrum. V srpnu se plně otevřel veřejnosti v nově zrekonstruovaných prostorách sídla DCHB. Diecézní charita prostřednictvím zasažených oblastních charit zejména na Znojemsku, Třebíčsku a Břeclavsku pomáhá při ohrožujících záplavách.

| Úryvek z rozhovoru |

Paní Matylda Jabůrková má ze všech ročních období nejraději jaro. Možná proto, že právě v tuto dobu slaví narozeniny a dožívá se životního jubilea 105 let. Jejím domovem je již dvanáctým rokem Městský penzion v Blansku, jehož provoz zabezpečuje blanenská Charita.

Máte nějaký recept na dlouhý život? Když jsem za mlada ještě bydlela v Krasensku, byl to moc chudý kraj. Lidé tam museli pešky scházet z hor do města, aby si něco vydělali podomním prodejem. K nám chodívala i jedna paní. Měla mnoho dětí a já jsem ji vždy něco dala - košilku, kabátek pro děti. S mým prvním mužem jsme si brávali na obědy také chudobné děti z okolí. V Pozořicích jsem 20 let pracovala jako dobrovolná sestra Červeného kříže.

Vždy jsem chtěla pomáhat lidem a to mi dodávalo chuť žít. Na co nejraději vzpomínáte? Nejraději vzpomínám na mládí. A jak mi řekla jedna studentka - vy jste určitě z cizího státu - vyrůstala jsem opravdu ještě za starého Rakouska. A něco vám povím, když mi bylo osm, seděla jsem na lavici, kde domlouvali mír tři císaři. Chcete vědět, jak se to stalo? Nuže můj strýc měl statek u Slavkova. Tehdy se to tam jmenovalo Johaneshof. Víte kde to je, že? Jednoho dne mě maminka vzala na návštěvu k strýci a ten mě přivedl do zahrady. V polích stál strom, dub to byl, a pod ním lavice se stolem. Ukázal na ní a řekl - tak děvče, na této lavici seděli car, Napoleon a císař rakouský. A teď tam budeš sedět ty. Jsem na to skutečně hrdá.

2007

Letošní ročník Tříkrálové sbírky překonal v brněnské diecézi všechny předešlé a vykoledovaná částka přesáhla 12,9 milionu korun. Rok patnáctého výročí znovuoobnovení činnosti Diecézní charity Brno se stal důvodem k oslavám také pro prezidenta P. Jozefa Zouhara, který se jako jeden z pěti oceněných kněží v naší diecézi stal kaplanem Jeho Svatosti s právem užívat před svým jménem čestný titul monsignore (zkratka Mons.). Struktura Charity brněnské diecéze se rozrůstá o Oblastní charitu Tišnov a Oblastní charitu Rajhrad u Brna. Může tak rozvíjet služby v regionu Brno - venkov, který byl doposud spravován Domem léčby bolesti s hospicem sv. Josefa v Rajhradě. V Blansku se Centrum pro matku a dítě rozšiřuje o Domov pro matky v tísni. Lidé v nepříznivé situaci a dlouhodobě nezaměstnaní mohou díky projektu Sociální rehabilitace a otevření prostor Staré továrny v Blansku zvýšit své šance na trhu práce.

| Příběh |

Martin navštívil K-centrum poprvé před několika lety. Od šestnácti pravidelně užíval pervitin, extázi a marihuanu. Postupně přišel o možnost studovat a následně i o rodinné zázemí; nakonec bydlel po sklepích či u náhodných známých. Zlom nastal, když na základě testů prováděných v charitním K-centru zjistil, že je pozitivní na hepatitidu typu C. „Došlo mi, že pokud nezměním postoj k drogám, nebudu mít šanci se



Koledníci z Lanžhota berou své poslání vážně podobně jako dalších osm tisíců tříkrálových dobrovolníků na celé jižní Moravě

léčit,“ svěřil se. Najednou před ním stálo rozhodnutí, které mělo jen dvě jednoznačné varianty. K-centrum mu pomohlo zařídit detoxikaci a následně léčbu v terapeutické komunitě. „Chci změnit svůj život,“ dodává Martin. V současnosti má za sebou již pět měsíců léčby. „Má ještě před sebou dlouhou cestu, ale důležité je, že se rozhodl ji podstoupit. Budeme mu na blízku a pomáhat, jak se dá, aby na to nebyl sám,“ říká streetworker Pavel. (z Oblastní charity Břeclav)

Foto Tuyet-Lan Kosinová



Slovo na závěr

Přesto, že se do této útlé publikace nevejde všechno to, co se opravdu za těch patnáct let uskutečnilo, zůstává neustále vědomí, že ještě nic nekončí a stále se před Charitou brněnské diecéze otvírají nové možnosti, příběhy a stezky. Člověkem, který otvíral dveře také snad u všech charitních středisek pomoci, je ředitel Diecézní charity Brno Oldřich Haičman.

Co Vás za ty roky v Charitě nejvíce potěšilo?

Největší radostí a zároveň duchovním rozměrem byly pro mě setkání a rozhovory s těmi, kteří se ocitli na samém dně společnosti a našli cestu opět zpátky i díky Charitě. Jsou to velmi pravdivé a upřímné výpovědi bývalé prostitutky, vězně, bývalého drogově závislého, které často představují také svědectví obrácení se k Bohu. Ze životních příběhů těchto lidí mám pocit, že se Bůh dotýká mého nitra a stále znovu si uvědomuji, že naše společné charitní poslání je správné. Jsem rád za každou charitní službu, která hledá opravdu nejvyšší nouzi a pomáhá ji řešit. I když je Charita už dnes profesionální organizací, tak vidím, že v ní i profesionální pracovníci umí sloužit srdcem. A to je to, co mě nejvíce v Charitě těší.

Co byste Charitě i sobě do budoucna přál?

Rád bych stále nacházel inspiraci a sílu, jak udržet Charitu i nadále



Mgr. Ing. Oldřich Haičman

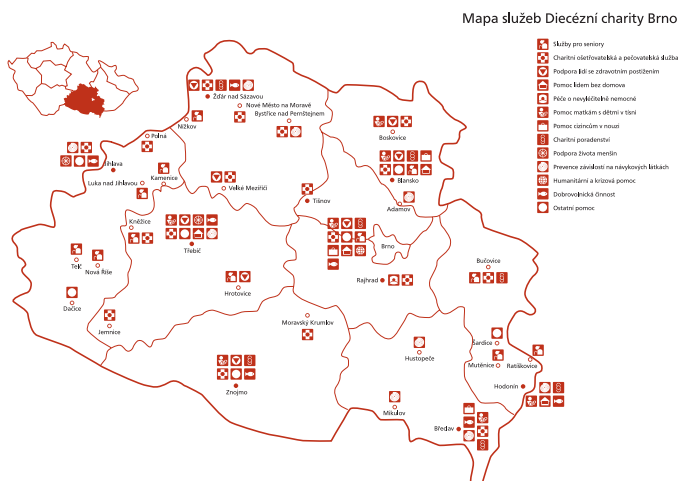
živou, a nedopustit, aby se stala pouze jakousi institucí. Přál bych Charitě i do budoucna tolik obětavých lidí – pracovníků i dobrovolníků, kteří nevnímají svou práci jenom jako zaměstnání, ale taktéž jako povolání. Přál bych jí stále mnoho příznivců, kteří jí budou podporovat nejenom dary ale i motlitbou. A přesto, že nejsou slova, která by dostatečně vyjádřila vděčnost, kterou vůči nim cítím, chtěl bych znovu a znovu nacházet čas a příležitost jim vyslovovat skutečně upřímné dík.

Mapy DCHB

1997



2007



Kontakty

Diecézní charita Brno

tř. Kpt. Jaroše 9
661 35 Brno
tel. 545 213 456
dchbrno@caritas.cz
<http://dchbrno.caritas.cz/>

Oblastní charita Blansko

Komenského 19
678 01 Blansko
tel. 516 417 351
blansko@caritas.cz
<http://blansko.caritas.cz/>

Oblastní charita Brno

Žižkova 3
602 00 Brno
tel. 545 210 672
brno@caritas.cz
<http://www.charitabrno.cz/>

Oblastní charita Břeclav

Svatoplukova 18
690 02, Břeclav
tel. 519 331 444
breclav@caritas.cz
<http://www.charitabreclav.cz/>

Oblastní charita Hodonín

Sadová 1
695 01 Hodonín
tel. 518 344 380
hodonin@caritas.cz
<http://hodonin.caritas.cz/>

Oblastní charita Jihlava

Jakubské nám. 2
586 01 Jihlava
tel. 567 563 671
ochjihlava@caritas.ji.cz
<http://www.jihlava.cz/charita/>

Oblastní charita Rajhrad

Jiráskova 47
664 61 Rajhrad u Brna
tel. 547 232 223
rajhrad@caritas.cz
<http://www.rajhrad.caritas.cz/>

Oblastní charita Tišnov

tisnov@caritas.cz
<http://tisnov.caritas.cz/>

Oblastní charita Třebíč

L. Pokorného 15
674 01 Třebíč
tel. 568 821 290
trebic@caritas.cz
<http://trebic.caritas.cz/>

Oblastní charita Znojmo

Dolní Česká 1
669 02 Znojmo
tel. 515 220 768
znojmo@caritas.cz
<http://www.znojmo.caritas.cz/>

Oblastní charita Žďár nad Sázavou

Horní 22
591 01 Žďár nad Sázavou
tel. 566 626 040
zdar@caritas.cz
<http://www.zdar.caritas.cz/>

Tiráž

Vydala Diecézní charita Brno u příležitosti
15. výročí znovuožnovení činnosti v roce
2007.

Grafická úprava a sazba
PORTA DESIGN s.r.o.
www.portadesign.cz

Tisk
Antonín Prchal PROTISK
Velké Meziříčí
www.protiskprchal.cz

Foto na titulní straně
Vojtěch Vlk

NEPRODEJNÉ

www.dchbrno.caritas.cz

T-Mobile



ČESKÁ
POJIŠŤOVNA



VELKOOBCHOD REKLAMNÍMI PŘEDMĚTY